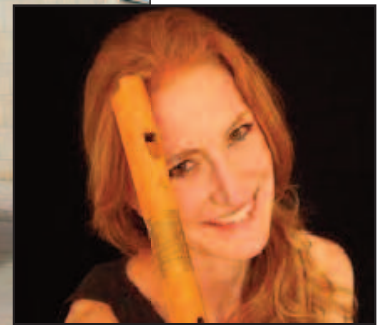

*Rosenørns Alle
- den adresse
kender vi alle.
Et mesterværk
af en af lan-
dets bedste ar-
kitekter*

*Bolette Roed
var vores
guide i Radio-
huset og ind i
musikken*

Februar-turen 2015

Et musikkens hus i Vilhelm Lauritzens ikoniske radiohus

Det blev en spændende dag, der overraskende sluttede med, at de sidste 9 af 24 turdeltagere på falderebet blev trukket med helt ind i musikkens værksted (se sidst i referatet).

Det tidligere Radiohus i Rosenørns Allé summer i dag af liv overalt. Der er et leben af Musikonservatoriets unge studerende og deres lærere, koncerter flere gange om ugen, Copenhagen Phil, der øver og jævnligt spiller i den gamle koncertsal, Musikmuseet, der rummer en smuk udstilling af instrumenter og musikaler, men som også står for en udadvendt virksomhed, hvor skoleelever kan lære om musik og prøve instrumenterne vejledt af Konservatoriets elever.

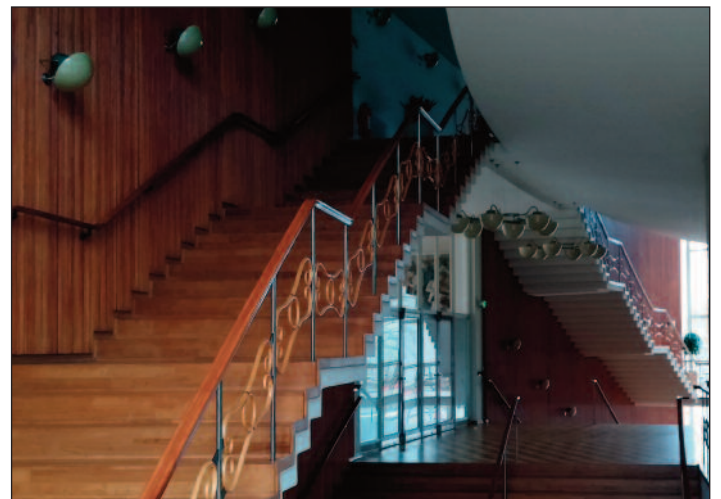
Alt i fantastiske rammer, både arkitektonisk og funktionelt i Lauritzens bygning, der er skabt til musik, og som er udformet i materialer, der kun kan inspirere alle, der færdes eller lever i

huset, som i sig selv kan minde om et smukt, gammelt instrument med sine bløde former og en righoldig anvendelse af ahorntræ, læder, messing, opalglas og grønlandsk marmor. Vi blev modtaget i foyeren af Bolette Roed, blokfløjtesolist, lærer og faggruppeleder for "tidlig musik" på Konservatoriet. Herfra gik vi til Havesalen, hvor Jacob fortalte lidt om husets tilblivelse og historie, og Bolette spillede to stykker i henholdsvis barok- og renaissancetil på tilsvarende fløjter. Hun viste os det tidligere studie 2, der nu hedder Studiescenen og er Konservatoriets næststørste koncertsal helt klædt i gyldent træ. Salen ligger sammen med 4 andre tidligere studier i underetagen ud til en bred foyer med bløde former og små nicher, der indbyder til ophold. Herfra blev vi ført nogle etager op til kantinen med det tøndeformede loft, Folmer Bendtsens maleri på hele ende-

Folmer Bendtsens murmaleri har ikke meget med musik at gøre, men heldigvis er det bevaret.

Det flotte haveanlæg i forbindelse med kantinen og smukke svævende trappeforløb.

væggen og den fantastiske taghave lige udenfor, en have som man har udsigt til fra en stor del af bygningen. Vi så et af de mange specialindrettede undervisningslokaler, og Bolette forsøgte at skaffe os adgang til Koncertsalen og de foranliggende foyerrum i 3 etager med de hængende trappeforløb i hvidt mod det mørke træ. Desværre øvede Copenhagen Phil, og deres prøveplan passede ikke rigtig med vores, men mon ikke de fleste af os kender denne offentlige del af huset. Vi tog afsked med Bolette og gik til Musikmuseet i den nye fløj (1958). Her genåbnede i 2014 det tidligere Musikhistorisk Museum, der har ligget i præstegården til Reformerte Kirke i Åbenrå og før det i det tidligere Frederiks Hospital i Bredgade. Jacob fortalte kort om museet (stiftet 1898) og lidt om viola da gambaens historie og det pragtkeksemplar bygget af Joachim Tielke i 1685, der

hænger på museet, og kom så ind på blokfløjstens (Kirsten) og gambens (Jacob) møde for 50 år siden og det engagerede miljø omkring den tidlige musik, de var en del af dengang. Da sulten begyndte at gøre sig gældende, blev museumsbesøget ikke så langt, men der er gratis adgang og tre metrostationer derhen, så det er let at fordybe sig en anden gang. Vi havde fået lov til at spise vores madpakker i Konservatoriets kantine, og her kunne vi forestille os, hvor dejligt det må være, når dørene i sommerhalvåret står åbne til det store haveanlæg i flere plateauer. Omtrent på vej ud ad døren, hvor nogle allerede var taget af sted, kom en udenlandsk talende violinlærer og inviterede os til en lille koncert i anledning af, at Konservatoriet havde fået en "triple harp" (barokharpe). Vi var 9, der valgte at takke ja, og det viste sig, at det var Bolette, der invite-

Den nye tripleharpe blev præsenteret af Nina ved en lille reception. Det var en stor musikalsk oplevelse.

Interiør fra museet med en gambe til højre.

rede. Vi blev klemmt ind i et undervisningslokale mellem to cembali og nogle elever og lærere, der beskæftiger sig med tidlig musik, alle placeret omkring den nye tripple harp. Vi fik champagne og småkager i dagens anledning. En elev, Nina, spillede et lille spansk stykke på harpen. Så dukkede en anden elev op med sin viola da gamba!, og de to spillede så en lille sonate for gambe og harpe. Konservatoriets gæstelærer på den specielle harpe kommer fra England (Andrew Lawrence-King). Han fortalte om instrumentets historie og spillede et par stykker fra baroktiden. Konservatoriets gambelærer, Susie Napper fra Canada, fortalte om et projekt, hvor de studerende på afdelingen for tidlig musik ved en koncert den 7. maj på Konservatoriet spiller "nye Brandenburg-koncerter", som de selv har komponeret i

Bach's stil ved at låne stumper af hans musik og binde dem sammen med egne bidrag. Den sidste improviserede tilføjelse til turen gjorde et stort indtryk på os, der fik mulighed for at overvære den lille koncert. Det var et kig ind i musikkens værksted, og jeg hørte fra flere, at de blev grebet af den passion både elever og lærere udviste, samtidig med at de fik et indblik i det tætte samarbejde, der er mellem lærere og elever, og det internationale samarbejde på området, tidlig musik. Vi takkede endnu engang Bolette, der med sin medvirken, engagement og spil var helt afgørende for, at det blev en så stor oplevelse at besøge Lauritzens musikhus i Rosenørns Allé.

*Turleder og referent:
Jacob Rehling.*